

# İsimsiz Şiir

– Şükran Aydođan · 11 Eylül 2012

---

( ? )

Gün geceye dönünce  
Ve göklere siyah hâkim olunca  
Kimse görmeyecek bilmeyecek  
Bir ateş yanacak  
Bir ruh uyanacak  
Bir can titreyecek  
İşte o zaman  
Yalan kuyruđunu dolayacak  
Yılana sarılacak  
Ah!  
Karanlık bir perde incek gözlerine  
İhanet hançerini saplayacak  
Tam isabet kendi kalbine  
Vidân iradesini kaybetmiş  
Teslim kötülüđe artık  
Zafer hainin gibi görünse de  
Yanılacak  
Şimşekler çakacak yerle gök arası  
Binbir kıvılcım düşecek  
Tam ortasına lanetin

Aslında bilinmez değil bu  
Gri idi fitnenin rengi  
Fesat bulandırmıştı durgun suları  
Çamurlu elbisesi yırtılmıştı gıybetin  
Kara çirkin bir silüet  
Deşmişti kin mezarlarını  
Kurşun kokan ellerinde ölü canların kanı  
Sulhu bođmuş, aynalara küs  
Bakamıyor aksine  
Çünkü korkak çünkü mahkûm  
İçindeki ben hücresinde

Dört duvardan ibaret Őimdi varlığı  
Kirli paslı yüreginde ölümün izleri  
Aldatan aldatılan ve sefil  
Çırpındıkça batıyor battıkça çırpınıyor  
Final malum her beşere  
Gidilecek, öyle veya böyle  
Gözleri kin karası  
Sönmüş kandilleri ininde  
Őimdi yuvası eşkiya adası  
Haydi, itiraf et ben kan içerim diye  
Vampirli ülkenin kuklası!

Ő.AYDOĐAN / GÜLCENAZ